

Publicerad 2014-05-30 18:16 av Lena Själsöga Keijser

minn mig mitt minne

hon svarade mig

du frågar

huru vinden är en vindvagga
moln i vindvaggans hand
kom. vagga mina sinnen
vik varsamt upp
det vikta
bladet

minn mig mitt minns

kupa dina händer
runt min panna
kyss mina
ögon
rena

så s
er du

molnen
tanken tänker
hur kan vinden vara en vagga

molnen säras lätt
vinden flätar med ens
fingrar samman
är . just en
vindvagga

molnen. molnfruarna
sträcker händer
lyfter dig in i
vaggan

vaggan är fäst i hasselns
vidkrona

dina minnen vattnade dess rot
dina minnen reste dess stam

detta är ditt viljeträd
bladen i vårgryning
vårens gryning
vikes sakta
upp
ut

i ljusberörelse. i värmeberörelse

så. är dina minnen
synliggjorda
frukterna
är

ädelstenar
kastade in i
vindens händer

kastade i kärlek
ej bort

så
lyssna till

stenfåglarna
vilka lyfter ur kronan
landade i markhågn

dess minns
det du viskar

minn mig mitt minns

och jag är
en vindmoder

vind vindvagga moln är du
i vindvaggans älskande hand

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten